

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တို့ရှေ့တွင်

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော် ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃*

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည်
တရားဝင် မဝင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်း၏ ၃၆ စောင်တွဲအမွေမှုခန်း ဓမ္မသတ်ကျမ်းကြီး၊
ပုဒ်မ ၇၉ တွင် သေခါနီးသလွန်ညောင်စောင်းထက်သို့ ရောက်မှပေးသော

---

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ်- ၁ နှင့် ၂
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၄၆ နှင့် ၇၄၈ တို့တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၇ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏
စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)

ဒေါ်စောယုယုကျော်

ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ဥစ္စာသည် ပိုင်ထိုက် မပိုင်ထိုက်သော တရားဟူ၍ပြဆိုထားသည်။ ကိုင်းစားဓမ္မသတ်၌ “အကြင်သူသည် သေခါနီးဝယ် ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို သူ့အားပေးသော် ပေးသည်မမည်။ အမေ့ဥစ္စာသာမည်ချေ၏။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ကန်တော်ဓမ္မသတ်၌ “သေခါနီးဆုံးစွန်း၊ ညောင်သလွန်ထက်၊ ကျေးကျွန်ခမ်းနား၊ ပစ္စည်းများကို သူ့အားပေးလည်းပေး မမည်ရာ။ မွေဥစ္စာသာဖြစ်ပါတို့လေ။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဓမ္မတွင် “အကြင်သူအား × × × × မထသောအိပ်ခြင်းဖြင့် ကျိန်းအိပ်ရာဖြစ်သော မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌ ကျေးကျွန်ဥစ္စာကို ဒေမိတိ၊ ပေး၏” ဟုလည်းကောင်း၊ ရာသီဓမ္မသတ်တွင် “အကြင်သူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုပေးအံ့” ဟုလည်းကောင်း၊ ပါကံဓမ္မသတ်တွင် “အံ့အိပ်ရာဝယ်၊ ခန္ဓာပြတ်ကြွေ၊ သေလုခါထန်၊ ကျေးကျွန်ဥစ္စာသူသို့သာလျှင် ပေးပါလေလည်း ရစေမဆို၊ × × × မွေကားမည်ရာ” ဟုလည်းကောင်း အသီးသီးပြဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲ သလွန် ညောင်စောင်း (အိပ်ရာခုတင်) ထက်၌ရှိနေစဉ် ပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဆိုပါဓမ္မသတ်များတွင် ပြဆိုထားချက်များအရ ကောက်ယူရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သို့ပါ၍ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death-bed gift) ဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေသည်။

တစ်ဖန် ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်း အမှု^(၁) တွင် သေခါနီး

ဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဖြစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှားစေရန် ပေးသူသည် အိပ်ရာထက်၌လဲနေပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ပစ္စည်း ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက် မရှိကြောင်းဆိုသည့်အချက်နှစ်ရပ်ကို ပြသရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြု ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးတေဝေန္တနှင့် မောင်ဇော်ဖေအမှု^(၃) တွင် လည်း **မဖွားဆွေနှင့် မတင်ညို အမှု^(၄)** ကို ရည်ညွှန်း၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်းသည် စင်စစ်ပေးသူသည် ၎င်းသေဆုံးသွားသောအခါမှ ပေးရန်ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်သည်ဟု မှတ်ယူကြရမည်ဖြစ်ရာ သေတမ်းစာ ပြုလုပ်သည့်နည်းလမ်းတစ်ခုပင်ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာများ၌ သေတမ်းစာပြုလုပ်၍ ခွဲဝေခွင့်မရှိသောကြောင့် အကယ်၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ၌ ပေးကမ်းခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့လျှင် မိမိတို့လူမျိုး၏ တရားဥပဒေ သို့မဟုတ် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခွင့်ပြုရာ ရောက်ပေ သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်ဟုဆိုရပေမည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးညွန့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင် (၁) (၃) အတွက် - ဦးတင်သောင်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင် (၂) အတွက် - ဦးဟန်ထူး
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၄	အယူခံတရားလိုအတွက်	-	ဦးမျိုးညွန့်
ဦးခင်မောင်ဆန်း			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးခင်မောင်ဆန်း	အယူခံတရားပြိုင် (၁) အတွက်	-	ဦးဟန်ထူး
နှင့်			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဒေါ်စောယုယုကျော်	အယူခံတရားပြိုင် (၂) (၃) အတွက်	-	ဦးတင်သောင်း
ပါ ၃			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးခင်ကျော်ညို	ပါ ၃		

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၅၉ တွင် ဦးခင်မောင်ဆန်းက ဦးခင်ကျော်ညိုပါ ၃ ဦးတို့အပေါ် မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ် ၂ စောင်ဖြင့် မြေကွက်များကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်းသည် ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့် အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်းမြွက်ဟကြေညာပြီး ဦးအေးကို ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများတွင် တရားလိုသည် ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ တရားပြိုင် ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော် က တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၆/၂၀၁၂ တွင် လည်းကောင်း၊ တရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းက တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၈/၂၀၁၂ တွင် လည်းကောင်း အသီးသီးအယူခံရာ တရားပြိုင် ဒေါ်စောယုနွယ် တင်သွင်းသော တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၆/၂၀၁၂ ကို တစ်စိတ် တစ်ဒေသခွင့်ပြု၍ မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း ကြေညာသည့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီး တရားလိုက အမွေဝေစု ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီကို အတည်ပြုခဲ့သည်။

တရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းတင်သွင်းသော တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၈/၂၀၁၂ ကို ပလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အယူခံမှု ၂ ခုလုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများကို အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ဦးခင်မောင်ဆန်းက ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၂၆ နှင့် ၂၂၇ တို့တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာများကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာ နိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၁။ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူ သည် သေခါနီးညောင်စောင်း (ကုတင်) ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်း မရှိဘဲ သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည် ဆိုခြင်း မှန် မမှန်၊

၂။ ကွယ်လွန်သူဦးအေးကိုသည် အထက်ပါအခြေအနေ တွင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ကားဂိုဒေါင်အဆောက် အအုံကို ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား ပေးကမ်းခြင်း မှန် မမှန်၊

၃။ ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိ ကောင်းစွာရပြီး ကောင်းမွန်စွာပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ် မဟုတ်အတွက် စဉ်းစားရမည့်အချက် ဖြစ် မဖြစ်၊

၄။ ကွယ်လွန်ဦးအေးကိုသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ပါက ကွယ်လွန်သူဦးအေးကိုက

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား မေတ္တာ
 ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သော မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ်
 ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ပျက်ပြယ်ကြောင်း ချမှတ်သည့် ရန်ကုန်
 တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ
 အား ပယ်ဖျက်သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
 ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည်မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုများသည် မူလတရားမကြီးမှုတစ်မှု
 တည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဆုံးဖြတ်ရန်ပြဿနာမှာလည်း တူညီသဖြင့်
 ဤစီရင်ချက်သည် အထူးအယူခံမှုနှစ်မှုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ပြဿနာအမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍
 ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်းပြုစုသော ၃၆ စောင်တွဲ အမွေမှုခန်း ဓမ္မသတ်
 ကျမ်းကြီးပုဒ်မ ၇၉ တွင် ကိုင်းစားဓမ္မသတ်၌ “အကြင်သူသည် သေခါနီး
 ဝယ် ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို သူ့အားပေးသော်
 လည်း ပေးသည်မမည်။ အမွေဥစ္စာသာမည်ချေ၏။” ဟု ပြဆိုထားပြီး
 ဆက်လက်၍ ကန်တော်ဓမ္မသတ်တွင် “သေခါနီးဆုံးစွန့်၊ ညောင်သလွန်ထက်၊
 ကျေးကျွန်ခမ်းနား၊ ပစ္စည်းများကို၊ သူ့အားပေးလည်း၊ ပေးမမည်ရာ၊
 မွေဥစ္စာသာဖြစ်ပါတို့လေ။” ဟု ပြဆိုထားကြောင်း၊ ဝဏ္ဏဓမ္မတွင် မထသော
 အိပ်ခြင်းဖြင့် ကျိန်းအိပ်ရာဖြစ်သော မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌ဟုလည်း
 ကောင်း၊ ရာသီဓမ္မသတ်၌ အကြင်သူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌
 ဟုလည်းကောင်း၊ ပါဏံဓမ္မသတ်၌ အုံးအိပ်ရာဝယ် ခန္ဓပြတ်ကြွေသေလု
 ခါတန်ဟုလည်းကောင်း ပါရှိသည့် စကားရပ်များအရ “သေခါနီးဆဲဆဲ

ပေးကမ်းခြင်း” ဆိုသည်မှာ “သေမည့်အိပ်ရာထက်တွင်ပေးကမ်းခြင်း” တစ်နည်းအားဖြင့် “သေရာညောင်စောင်းတွင် ပေးကမ်းခြင်း” ဖြစ်ကြောင်း မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ အဆိုပါ ဓမ္မသတ်များတွင် ညောင်စောင်း၊ ညောင် သလွန်၊ အိုးအိပ်ရာ စသည်ဖြင့် သုံးစွဲထားသော ဝေါဟာရများသည် အိပ်ရာခုတင် (bed) ကို ဆိုလိုကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သေခါနီးဆဲဆဲပေး ကမ်းခြင်းဟူသော စကားရပ်၏ဇစ်မြစ်သည် “သေမည့်အိပ်ရာခုတင်ထက် တွင် ပေးကမ်းခြင်း (death-bed gift) ဖြစ်ကြောင်း၊ **ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်းအမှု**^(၁) တွင် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန်အတွက် ပထမ အားဖြင့် ပေးသူသည် အိပ်ရာ၌လဲပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေသည်ဆိုသည့် အချက်နှင့် ဒုတိယအားဖြင့် ပေးသူသည် ပစ္စည်းပေးချိန်တွင် ပြန်လည် ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိဆိုသည့် အချက်နှစ်ရပ်ကို ပြသရမည်ဟု ပြဆိုထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာအမှတ် (၁) ကို မှန်ကန်သည်ဟု ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ပြဿနာအမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ၏ ချေလွှာအပိုဒ် ၁၁ တွင် ဖခင်ကြီး ဦးအေးကိုက တရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်သို့ အပြီးအပိုင်ပေးကမ်း ခြင်းစာချုပ်ကို ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးပေါ်၌ ရန်ကုန်စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ရုံးမှ တာဝန်ရှိအရာရှိ ၂ ဦး ရှေ့မှောက်တွင် ချုပ်ဆိုပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ချေပချက်အရ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်ကို ချုပ်ဆို ပေးကမ်းချိန်တွင် ဦးအေးကိုသည် ဆေးရုံတက်နေစဉ်ဖြစ်၍ အိပ်ရာထက်

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

(၁) ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်တရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၉။

၂၀၁၄ ခုနှစ် ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန၏ နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ တရားလိုပြသက်သေ ဗိုလ်မှူးချုပ် ဦးခင်မောင်ဆန်း အဘယ်(လ်) (ငြိမ်း)၊ အငြိမ်းစားသံအမတ်ကြီး ဦးအေးကြင်၊ တပ်မတော် ဦးခင်မောင်ဆန်း ဆေးတက္ကသိုလ်ပါမောက္ခချုပ် ဗိုလ်မှူးချုပ်လှမြင့် (ငြိမ်း) တို့၏ ထွက်ဆိုချက် နှင့် ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) များအရ ဦးအေးကိုသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် နှလုံးသွေးကြောပိတ်၍ ဒေါ်စောယုယုကျော် စင်ကာပူနိုင်ငံသို့သွားရောက်ခဲ့စိတ်ကုသမှု ၃ ကြိမ် ခံယူခဲ့ရကြောင်း၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်၊ အဆုတ်ရောဂါများ ခံစားရပြီး SSC ဆေးရုံတွင် ကုသခံခဲ့ရာ ရောဂါမသက်သာသဖြင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး သို့ ၂၀-၈-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပြောင်းရွှေ့ကုသခဲ့ရာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအေးကို၏ ရောဂါဝေဒနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တပ်မတော်ဆေးတက္ကသိုလ်ပါမောက္ခချုပ် ဗိုလ်မှူးချုပ်လှမြင့် (ငြိမ်း)၊ ဒုတိယဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာဦးခင်မောင်အေး၊ သူနာပြု ဦးမျိုးရန်နိုင် တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ရောက်ရှိပြီး ကွယ်လွန်သည်အထိ အစာစားခြင်း၊ ဆေးသောက်ခြင်း၊ ဆီးသွားခြင်း စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်မလုပ်နိုင်တော့၍ နေ့ည သူနာပြု ထားရှိရကြောင်း၊ ကျောက်ကပ်၊ နှလုံး၊ အဆုတ်ရောဂါများကို ခံစားနေ ရပြီး ကျောက်ကပ်ဆေးခြင်းကိုပင် မခံနိုင်တော့သဖြင့် ပြန်လည်ကျန်းမာ လာရန် အကြောင်းမရှိတော့ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး သို့ ၂၀-၈-၂၀၀၆ နေ့တွင် ရောက်ရှိ၍ ဆေးဝါးကုသခံရစဉ် ၇-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပေးပြီး ရက်အနည်းငယ် အကြာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ခုတင်ထက်၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ

သေခါနီးသလွန်ညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် အိပ်ရာ၌လဲနေပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ပစ္စည်းပေးကမ်းချိန်တွင် ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြောင်းတို့မှာ ပေါ်လွင်သောကြောင့် ပြဿနာအမှတ် (၂) ကို မှန်ကန်သည်ဟု ဖြေကြားသင့်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်တွင် ဒေါက်တာသန်းနိုင်မင်းက လက်ရှိအခြေအနေတွင် လူနာသတိကောင်းစွာ ရလျက်ရှိပြီး x x x ကောင်းစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံစဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်းရှိပါသည်ဟု ဖော်ပြထားချက်ကို မူလရုံးတရားပြိုင်များဘက်မှ တင်ပြကြောင်း၊ ယင်းအချက်မှာ အဆိုပါစာချုပ် ချုပ်ဆိုရာတွင် ပဋိညာဉ် ဥပဒေအရ ပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ ကိစ္စရပ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေပါ death-bed giftနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေအရ ပေးကမ်းခြင်းမြောက်စေကာမူ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်၍ ပျက်ပြယ်ကြောင်းကို ဦးတင်ဝင်း ပါ ၂ နှင့် ဦးတင်ညွန့် ပါ ၃ အမှု ^(၂) တွင် တွေ့နိုင်ကြောင်း၊ ယခု အမှုမှာ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ဆုံးဖြတ်ရမည့် အမွေမှုဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ်သည် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းမှုမရှိသည့်တိုင် မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ပါက ပျက်ပြယ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၃) စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် ပျက်ပြယ်နေသောကြောင့် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရှိပြီး

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

(၂) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၁။

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ကောင်းမွန်စွာ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ်
 မဟုတ်အတွက် စဉ်းစားရမည့်အချက်မဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဖြေဆိုသင့်
 ကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုများကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ
 တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်စောယုနွယ်နှင့် ဒေါ်မေသက်ကျော်တို့၏
 ရှေ့နေက ပေးကမ်းသူသည် ခုတင်ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး
 ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်း
 ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ ယနေ့ခေတ်
 အခြေအနေအရ မှန်ကန်မှုမရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်
 ဆေးရုံကြီးတွင် နောက်ဆုံးတက်ရောက်ကုသခံနေခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍
 ဗိုလ်မှူးချုပ်လှမြင့် (ငြိမ်း) ၏ ပြန်လှန်စစ်မေးရာတွင် ထွက်ဆိုချက်အရ
 ဦးအေးကိုထံသို့ ၂၀၀၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းအနေဖြင့် လုံးဝရောက်
 ရှိခြင်းမရှိတော့သည့်အတွက် အမှန်တကယ် ဦးအေးကို၏ ပကတိအခြေ
 အနေကို သိရှိသူမဟုတ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (င၊ င-၁) ဓာတ်ပုံ
 များမှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ၈ လပိုင်း၊ ၉ လပိုင်းတွင် ရိုက်ကူးခဲ့သော ဓာတ်ပုံ
 များမဟုတ်ကြောင်းမှာ တရားလို၏ ပြန်လှန်စစ်မေးရာတွင် ထွက်ဆိုချက်၊
 တရားပြိုင် ဒေါ်မေသက်ကျော်၊ သူနာပြု ဦးမျိုးရန်နိုင် (ပြိုင်ပြ-၃)၊
 ဗိုလ်မှူးကြီးညိမ်းမောင် (ပြိုင်ပြ-၆) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ဦးအေးကို
 သည် မကွယ်လွန်မီ ၂ ရက် ၃ ရက်တွင်မှ စကားမပြောဘဲနေခြင်းဖြစ်
 ကြောင်း၊ ထိုနေ့မတိုင်မီက သတိကောင်းစွာရှိပြီး သက်သေခံအမှတ် (၃)
 အပိုင်ပေးစာချုပ်ကို ၎င်းကိုယ်တိုင်သိရှိချုပ်ဆိုပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊

သက်သေခံအမှတ် (င၊ င-၁) ဓာတ်ပုံပါ အနေအထားမျိုးမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် ယင်းစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပေးသူ တရားလွှတ်တော် ရှေ့နေ ဦးတိုးမောင် (ပြိုင်ပြ-၇) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရလည်း စာချုပ်သည့် နေ့၌ ဦးအေးကိုမှာ ကောင်းစွာစကားပြောဆိုနိုင်ပြီး ဆေးပိုက်များတပ်ဆင် ထားခြင်း လုံးဝမရှိကြောင်း၊ ဆေးကုသမှုခံယူနေစဉ် စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်း ဖြစ်၍ ဆရာဝန်၏ ထောက်ခံချက်ရယူရမည်ဟုပြောရာ ဆရာဝန်ကိုခေါ် ၍ မှတ်ချက်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ SSC ဆေးခန်းတွင် တက်ရောက်စဉ် ကပင် အပေးစာချုပ်များပြုလုပ်ပေးရန် တာဝန်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များအရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်း ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးအေးကိုသည် ဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက်ကုသခံ နေရသည်ဟုဆိုသော်လည်း သတိကောင်းစွာရှိပြီး မိမိ၏ လွတ်လပ်သော သဘောဆန္ဒဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄ တို့နှင့်အညီ တရားဝင်အတည်ဖြစ်သော ပဋိညာဉ် စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးခင်ကျော်ညို၏ ရှေ့နေက “သေခါနီးဆဲဆဲ” စကားရပ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျမ်းပြုပညာရှင်များ၏ ဓမ္မသတ်များအရ “သေခါနီးဆဲဆဲ” ဆိုသည်မှာ breath his last, breath (his) last and to come to an end of (his) life, he sleeps to awake no more, to breath (his) last, the time for its death is come ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၂၀၁၄

အရ “နောက်ဆုံးအသက်ရှူချိန်မတိုင်မီအချိန်ကာလ” ကို ဆိုကြောင်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ထင်ရှားမြင်သာကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်းအမှု^(၁)၊

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့် ဦးတေဇဝန္တ နှင့် မောင်ဇော်ဖေအမှု ^(၃) တွင်လည်း ပေးသူသည်

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) အိပ်ရာထက်၌ သေခါနီးဆဲဆဲလဲနေပြီး ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြ

ဒေါ်စောယုယုကျော် ထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် ဒေါ်စောယုနွယ်

ပါ ၃

အား မကွယ်လွန်မီ ၁၉ ရက် (၇-၉-၂၀၀၆) နေ့၌ သက်သေခံအမှတ်

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

(၃) စာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းသည် သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ပေးခြင်း

မဟုတ်ဟု ပြဿနာအမှတ် (၁) အပေါ် ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ပြဿနာ

အမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးအေးကိုသည် ဒေါ်စောယုနွယ်အား

ပေးကမ်းသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်သည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း

မဟုတ်ဟု ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ပြဿနာအမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍

ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရှိပြီး

ကောင်းမွန်စွာပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ်

မဟုတ် စိစစ်ရာတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည့်အချက်ဖြစ်သည်ဟု

လည်းကောင်း၊ ပြဿနာအမှတ် (၄) အပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်သည်ဟုလည်းကောင်း ဖြေဆို၍

ဤအထူးအယူခံမှုနှစ်မှုလုံးကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကင်းဝန်မင်းကြီး

ဦးကောင်း၏ ၃၆ စောင်တွဲအမွေမှုခန်း ဓမ္မသတ်ကျမ်းကြီး၊ ပုဒ်မ ၇၉

တွင် သေခါနီးသလွန်ညောင်စောင်းထက်သို့ ရောက်မှပေးသော ဥစ္စာသည်

ပိုင်ထိုက် မပိုင်ထိုက်သော တရားဟူ၍ ပြဆိုထားသည်။ ကိုင်းစားဓမ္မသတ်

(၃) ၁၀၊ ရန်ကုန်တရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၂၄။

၌ “အကြင်သူသည် သေခါနီးဝယ် ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်း
 ဥစ္စာတို့ကို သူ့အားပေးသော် ပေးသည်မမည်။ အမွေ ဥစ္စာသာမည်ချေ၏။
 × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊ ကန်တော်ဓမ္မသတ်၌ “သေခါနီးဆုံးစွန်း
 ညောင်သလွန်ထက်၊ ကျေးကျွန်ခမ်းနား၊ ပစ္စည်းများကို သူ့အားပေးလည်း
 ပေးမမည်ရာ။ မွေဥစ္စာသာဖြစ်ပါတို့လေ။ × × × × ” ဟုလည်းကောင်း၊
 ဝဏ္ဏဓမ္မတွင် “အကြင်သူအား × × × × မထသောအိပ်ခြင်းဖြင့်
 ကျိန်းအိပ်ရာဖြစ်သော မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌ ကျေးကျွန်ဥစ္စာကို ဒေမိတိ၊
 ပေး၏” ဟုလည်းကောင်း၊ ရာသီဓမ္မသတ်တွင် “အကြင်သူသည် သေခါနီး
 ညောင်စောင်းထက်၌ ကျေးကျွန်ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုပေးအံ့” ဟုလည်းကောင်း၊
 ပါကံဓမ္မသတ်တွင် “အုံးအိပ်ရာဝယ်၊ ခန္ဓာပြတ်ကြွ၊ သေလုခါထန်၊
 ကျေးကျွန်ဥစ္စာသူသို့သာလျှင် ပေးပါလေလည်း ရစေမဆို၊ × × ×
 မွေကားမည်ရာ” ဟုလည်းကောင်း အသီးသီးပြဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရ
 သဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲ သလွန်ညောင်စောင်း (အိပ်ရာခုတ်) ထက်၌
 ရှိနေစဉ် ပေးကမ်းခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု
 အဆိုပါဓမ္မသတ်များတွင် ပြဆိုထားချက်များအရ ကောက်ယူရပေမည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ဦးတေဝေန္တနှင့် မောင်ဇော်ဖေအမှု^(၃) တွင်လည်း အထက်ပါ

ဓမ္မသတ်များတွင် ပြဆိုထားချက်များကို ရှင်းလင်းဖော်ပြထား၍
 ညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်း (a death-bed gift) နှင့် သာမန်
 ပေးကမ်းခြင်း (ordinary gift) တို့ မတူညီပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်း
 ပြဆိုထားကြောင်း တွေ့ရသည်-

“What are the essential elements which distinguish a death-bed gift from an ordinary gift? It is stated that a death-bed gift is

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)

ဒေါ်စောယုယုကျော်

ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

one made when the donor is “on the couch from which he is never to rise again ” (U May Oung's Leading Cases on Buddhist Law, page 182) or “a gift made in contemplation of death” (Lahiri's Principles of Modern Burmese Buddhist Law, page 248).”

သို့ပါ၍ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေသည်။

တစ်ဖန် ဦးကြာဖြူနှင့် မောင်အောင်သိန်းအမှု^(၁) တွင် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း (a death- bed gift) ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် ပေးသူသည် အိပ်ရာထက်၌လဲနေပြီး နာမကျန်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ပစ္စည်းပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြောင်းဆိုသည့်အချက်နှစ်ရပ်ကို ပြသရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မြန်မာဓမ္မသတ်များနှင့် စီရင်ထုံးများတွင် ပြဆိုထုံးဖွဲ့ချက်များအရ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းခုတင်ထက်၌ နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာအမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် သေခါနီးညောင်စောင်းခုတင်ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန်အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကိုမျှော်မှန်း၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်းဖြေဆိုလိုက်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းက သက်သေခံအမှတ် (၂) နှင့် (၃) ပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ၂ စောင်လုံးကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၂၀၃၉/၂၀၀၆ မှာ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် (၃၆-ဂျေ)၊ မြေကွက်အမှတ် $\frac{၁၁၂}{၁.က}$ ၊ ဧရိယာ ၀.၇၅၀ ဧကရှိ နှစ် ၆၀ ဂရန် မြေကွက်မှ တောင်ဘက်ခြမ်းဖြစ်သော မခွဲစိတ်ရသေးသည့် ဧရိယာ ၀.၃၃၄ ဧကခန့် ရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံ အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်နှင့် ထိုမြေနှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိ မြေကွက်အမှတ် $\frac{၁၁၂}{၁.က}$ ၊ ဧရိယာ ၀.၁၂၇ ဧကရှိ နှစ် ၆၀ ဂရန်မြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်တို့ကို အဖိုးဖြစ်သူ ဦးအေးကိုက မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်နှင့် ဒေါ်မေသက်ကျော်တို့နှစ်ဦးအား ၁၄-၃-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ မှာ အဆိုပါ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် (၃၆-ဂျေ)၊ မြေကွက်အမှတ် $\frac{၁၁၂}{၁.က}$ ၊ ဧရိယာ ၀.၇၅၀ ဧကရှိ နှစ် ၆၀ ဂရန်မြေကွက်မှ မြောက်ဘက်ခြမ်းဖြစ်သော မခွဲစိတ်ရသေးသည့် မြေကွက်မှ ဦးခင်မောင်ဆန်း နေထိုင်သည့် အလျား ၆၀ ပေ x အနံ ၅၀ ကို ချန်လှပ်၍ ခန့်မှန်းအကျယ်အဝန်း ၁၅၀ ပေ x ၁၁၆ ပေရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ ကားဂိုဒေါင်နှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်တို့ကို အဖိုးဖြစ်သူ ဦးအေးကိုက မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်တစ်ဦးတည်းအား ၇-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပေးကမ်း

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၂၀၁၄

ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃

သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ပြီး ၆ လ
ခန့်အကြာတွင် သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို ထပ်မံချုပ်ဆို
ပေးခဲ့ပြီးနောက် ၁၉ ရက်ခန့်အကြာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် အမွေရှင်
ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ တက်ရောက်ကုသနေစဉ် ကွယ်လွန်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

သူနာပြု ဦးမျိုးရန်နိုင် (ပြိုင်ပြ-၂) သည် ဦးအေးကိုလေဖြတ်၍
ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှဆင်းပြီး အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်မှစ၍ ကွယ်လွန်သည်ထိ
ညစောင့်သူနာပြုအဖြစ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ၎င်းက
အမွေရှင် ဦးအေးကိုသည် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ
ကြောင့် စင်ကာပူသို့သွားရောက်၍ ၃၊ ၄ လ ဆေးကုသခံခဲ့ကြောင်း၊
၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် လေဖြန်းသဖြင့် SSC ဆေးခန်းတွင် တက်ရောက်ဆေး
ကုသခံရကြောင်း၊ ထို့နောက် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ကုသခံ
ရကြောင်း၊ ဆေးရုံတွင် ၃ လခန့် တက်ရောက်ကုသခံရကြောင်း၊ ၂၀၀၆
ခုနှစ်၊ ၈ လပိုင်းတွင် SSC ဆေးခန်းသို့ တက်ရောက်ရပြီး ရန်ကုန်
ဆေးရုံကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ကုသခံရကြောင်း၊ နောက်ဆုံး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး
တွင် တက်ရောက်၍ ကွယ်လွန်သည့်အချိန်ထိ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရသည့်
ကာလမှာ ၁ လခွဲ၊ ၂ လခန့် ရှိကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်။ ဆက်လက်၍
ဦးအေးကိုသည် ကျောက်ကပ်ရောဂါသာမက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ
ခံစားနေရပြီး နောက်ဆုံး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက်ကုသခံချိန်
၌ အဆုတ်ထဲသို့ရေဝင်သဖြင့် အဆုတ်ရောဂါကိုပါ ကုသခံရကြောင်း၊
ဆေးရုံတက်ချိန်မှ နောက်ဆုံးကွယ်လွန်ချိန်အထိ အိပ်ရာပေါ်တွင်သာ

လှဲနေရကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (င၊ င-၁) ဓာတ်ပုံများပါအတိုင်း ဆေးပိုက်များဖြင့် ရှိနေခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

သံဃာ့ဆေးရုံမှ ဒုတိယဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာဦးခင်မောင်အေး (လိုပြ-၇) က ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ဦးအေးကိုသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ထပ်မံဆေးကုသခံရသဖြင့် သွားရောက်သတင်းမေးရာ ကျောက်ကပ် ပျက်စီးနေပြီး ထိုစဉ်က အောက်ဆီဂျင်ပေး၍ ဆေးများသွင်းထားရပြီး မှိန်းနေကြောင်း၊ ဆေးမှတ်တမ်းများတွင် သွေး၌ကျောက်တည်၍ အညစ်အကြေးများ များနေကြောင်း၊ ကျောက်ကပ်ဆေးရန် ကျောက်ကပ် ဆရာဝန်က အကြံပြုသော်လည်း တာဝန်ခံဆရာဝန်က ခွင့်မပြုသဖြင့် မဆေးနိုင်ကြောင်း၊ ရက် ၂၀ ခန့်အကြာတွင် ဦးအေးကိုကွယ်လွန်သွား ကြောင်း၊ ဆေးရုံတွင် ဦးအေးကိုအား သက်သေခံ (င-၁) ဓာတ်ပုံများ အတိုင်း တွေ့မြင်ရကြောင်း၊ အနီးတွင် အောက်ဆီဂျင်ပေးစက်ဖြင့် အောက်ဆီဂျင်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်ကို တွေ့ရသည်။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

၎င်းသက်သေခံချက်များအရ ဦးအေးကိုသည် ကျောက်ကပ် ရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါဝေဒနာများ ခံစားရခြင်းကြောင့် နောက်ဆုံးဆေးရုံတက်ရောက်ကုသခံရသည်မှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ ကုသခံနေရစဉ် ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့၌ ကွယ်လွန် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အထက်တွင် ပြဿနာအမှတ် (၁) ကို ဖြေဆိုထားချက်အရ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းသူသည် သေခါနီး

၂၀၁၄
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 ဦးခင်မောင်ဆန်း
 နှင့်
 ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
 ဒေါ်စောယုယုကျော်
 ပါ ၃
 ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

ညောင်စောင်းခုတင်ထက်တွင် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီး ပြန်လည်ကျန်းမာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည့်အလျောက် ဦးအေးကိုက မြေး ၂ ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ် နှင့် ဒေါ်မေသက်ကျော်တို့အား ပေးကမ်းခဲ့သည့် သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၀၃၉/၂၀၀၆ မှာ ၁၄-၃-၂၀၀၆ နေ့တွင် ချုပ်ဆို ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဦးအေးကိုနောက်ဆုံးဆေးရုံတက်ရောက် ကုသခံရသည့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လမတိုင်မီတွင် ပေးကမ်းခြင်းဖြစ် သဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းမဟုတ်သည်မှာ မြင်သာသည်။

ဦးအေးကိုသည် မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော် တစ်ဦးတည်းအား အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ကားဂိုဒေါင်၊ အကျိုးခံစားခွင့် အရပ်ရပ်တို့ကို သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/ ၂၀၀၆ ဖြင့် ၇-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပေးကမ်း ပြီး ၁၉ ရက်အကြာ ၂၆-၉-၂၀၀၆ နေ့တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ ဦးအေးကို ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ဦးအေးကို သည် ၎င်းခံစားနေရသည့် ရောဂါဝေဒနာများကြောင့် ဆေးရုံကြီးခုတင် ထက်၌ လုံနေရပြီး အောက်ဆီဂျင်ပေးစက်ဖြင့် အောက်ဆီဂျင်ပေးထား ရကြောင်း၊ ပြန်လည်ကျန်းမာလာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ သေရမည်ကို မျှော်မှန်း၍ ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေထွက်ဆိုချက်များအရ တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာအမှတ် (၂) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် အထက်ပါအခြေအနေတွင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ကားဂိုဒေါင်အဆောက်အအုံကို ဒေါ်စောယုနွယ်

(ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား ပေးကမ်းခြင်းမှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆိုသည်။

သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းဆိုသည့် စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာဓမ္မသတ်နှင့် စီရင်ထုံးများတွင် ညွှန်ပြထုံးဖွဲ့မှုများအရ ပေးကမ်းသည့် အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရပြီး ကောင်းမွန်စွာ ပြောဆို နိုင်ခြင်းဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်လိုသည်ဟု မဆိုချေ။ အဆိုပါအချက်သည် ပေးကမ်းစာချုပ်ပြုလုပ်ရာတွင် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ငြိစွန်းပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ ဆိုသည့် ကိစ္စရပ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်း ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည့် ပြဿနာမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရနိုင်သည့် အချက်လည်းမဟုတ်ချေ။ သို့အတွက် ပြဿနာအမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေးကမ်းသည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းသူသည် သတိကောင်းစွာရပြီး ကောင်းမွန်စွာပြောဆိုနိုင်ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်း ဟုတ် မဟုတ်အတွက် စဉ်းစားရမည့်အချက်မဟုတ်ကြောင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်။

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်ကြောင်း **မဖွားဆွေနှင့် မတင်ညိုအမှု**^(၄) တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

“ x x x x x It was a death-bed gift, and, it is to be considered whether, as such, it should not be held to be a question of inheritance, to be decided in accordance with Buddhist Law. It has been ruled that the idea of a

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

(၁) ၂ ယုဘီအာ (၁၉၀၂-၀၃) ပေးကမ်း၊ စာ-၁။

၂၀၁၄

ဦးခင်မောင်ဆန်း

ဦးခင်မောင်ဆန်း

နှင့်

ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)

ဒေါ်စောယုယုကျော်

ပါ ၃

ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

will to take effect after death upon property is foreign to Buddhist Law, and that no will can cause the devolution of property contrary to the law of inheritance.”

ဦးတေဝေန္တနှင့် မောင်ဇော်ပေအမှု^(၃) တွင်လည်း **မဖွားဆွေ နှင့် မတင်ညို အမှု^(၄)** ကို ရည်ညွှန်း၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ပေးကမ်းခြင်းသည် စင်စစ်ပေးသူသည် ၎င်းသေဆုံးသွားသောအခါမှ ပေးရန်ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်သည်ဟု မှတ်ယူကြရမည်ဖြစ်ရာ သေတမ်းစာ ပြုလုပ်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုပင် ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာများ၌ သေတမ်းစာပြုလုပ်၍ ခွဲဝေခွင့်မရှိသောကြောင့် အကယ်၍ သေခါနီးဆဲဆဲ ၌ ပေးကမ်းခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့လျှင် မိမိတို့လူမျိုး၏ တရားဥပဒေ သို့မဟုတ် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခွင့်ပြုရာ ရောက်ပေ သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်ဟုဆိုရပေမည်။

ဦးအေးကိုက မြေး ၂ ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်နှင့် ဒေါ်မေသက်ကျော် တို့အား သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၀၃၉/၂၀၀၆ ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းသည် သေခါနီးဆဲဆဲပေးကမ်းခြင်းမဟုတ်သဖြင့် ယင်း စာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်ရန်အကြောင်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့် တရားလို ဦးခင်မောင်ဆန်းတင်သွင်းသော တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၄၈/၂၀၁၂ ကို ပလပ်သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးအေးကိုက မြေးဖြစ်သူ ဒေါ်စောယုနွယ်တစ်ဦးတည်းအား သက်သေခံအမှတ် (၃) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ဖြင့်

ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းသည် ပေးသူ ဦးအေးကို သေခါနီးဆဲဆဲအခြေအနေတွင် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အဆိုပါ မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ မှာ ပျက်ပြယ်ကြောင်း လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများအရ တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ပျက်ပြယ်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုသာချေ။

၂၀၁၄
ဦးခင်မောင်ဆန်း
ဦးခင်မောင်ဆန်း
နှင့်
ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ)
ဒေါ်စောယုယုကျော်
ပါ ၃
ဦးခင်ကျော်ညို ပါ ၃

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာအမှတ် (၄) ကို “ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုသည် ပြန်လည်ကျန်းမာရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ သေခါနီးညောင်စောင်းထက်၌ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးကိုက ဒေါ်စောယုနွယ် (ခ) ဒေါ်စောယုယုကျော်အား မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သော မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၆၅၄/၂၀၀၆ ပျက်ပြယ်ကြောင်း ချမှတ်သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအား ပယ်ဖျက်သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၄ ကို ခွင့်ပြု၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂/၂၀၁၄ ကိုမူ ပလပ်လိုက်သည်။
တရားစရိတ်များကို အမွေပုံပစ္စည်းမှ ကျခံစေ။
ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- စီ သတ်မှတ်သည်။